

ORGANISATOR'N

FEBRUAR 1983

nr. 1.

DISKUSJONSBLAD FOR DS'ENE

INNHOLD:

FRA REDAKSJONEN	s. 1
HVORDAN STRAMME OPP	
PARTINORMENE ?	s. 2
HVORFOR NORMUTGLIDNING ?	s. 5

FRA REDAKSJONEN

Dette nummeret tar opp partinormene. Det første innlegget er en foreløpig oppsummering på grunnlag av de undersøkelsene org. utvalget gjorde sist høst, og er retta inn på å få fram reaksjoner fra distriktsstyra på hvordan vi skal drive arbeidet med å stramme opp partinormene videre.

Det andre innlegget er et debattinnlegg . Som det blir sagt i slutten av innlegget ,så har det ikke vært noe særlig debatt å snakke om i dette bladet. Til nå så har hovedvekta vært lagt på oppsummeringer og styrke utvekslinga av erfaringer på distrikts styreplan. Det har vært nyttig , og vil fortsette. Men, vi veit det er uenigheter om organisatoriske spørsmål og ting som har med ledelsesmetodene i partiet å gjøre o.l. Disse uenighetene bør fram i dette bladet også .

Temaet som ble tatt opp sist høst : om planarbeid, har vi ikke tenkt å slippe ,men det avhenger delvis av innlegg fra DSa. Ellers har vi , i kjølvannet av partinormdiskusjonen, tenkt å ta opp spørsmål knytta til grunnorganisasjonenes rolle i partiet.

Dersom det dreier seg om innlegg av typen som er i dette nummeret, så kan de sendes på samme måte som for TF. Innlegg som avdekker mer konkrete organisatoriske forhold , må overleveres direkte.

Redaksjonen

DEADLINE FOR NESTE NR: .. mandag 4. april.

HVORDAN STRAMME OPP PARTINORMENE ?

Sist høst gjennomførte SKs org.utvalg diskusjoner med endel DSer , for å få et bedre grep om hvordan partinormene følges i partiet.

Bakgrunnen for dette var at det endel steder ,over lengre tid, hadde utvikla seg tendenser til slendrian og passivitet blant medlemmer. Også enkelte eksempler på direkte tilsidesetting av partidisiplinen ; både det å sette partilinja tilside for personlige politiske vurderinger og motvilje mot å diskutere personlige behov når de kommer i motsetning til partiets behov.

Situasjonen når det gjelder kontingentinnbetaling var et felt som ga en målestokk på tendensene. De siste terminene har gjennomsnittet av betalende medlemmer vært på ca 80 % ! , enkelte distrikt også endel under dette. Dette kan alle forstå resulterer i store restansebeløp flere ganger i året, beløp som det heller ikke fins noen garanti for at vil komme inn seinere. Det er særlig noen få distrikt som utpekte seg i svært negativ forstand her.

Et annet problem i partiet er de pliktene vedtektene pålegger medlemmene. Enkelte steder finns detfolk som møter på et fåfall avdelingsmøter! Det finns folk som ikke har påtatt seg ei eneste praktisk oppgave for avdelinga si over lengre tid, folk som er uvillige til å påta seg styreverv i laget, uvillige til å selge KK fast, folk som uten skrupler bytter/ lar være å følge direktiver etc.

Hvis vi kort skal sammenfatte det som diskusjonen og undersøkelserne i høst viste ,så kan vi si:

a) Tendensene påpekt ovenfor står med forskjellig styrke i de ulike distrikta. Noen steder er det slik at problema ikke er av en sånn art at de trenger noe særlig "særbehandling". Men, det er heva over tvil at andre steder står saka omtrent sånn: Det er ikke spørsmål om partinormene skal etableres på ny, men på hvilken måte det skal skje.

Passivitet i store deler av medlemsmassen er det problemet som nokså mange distrikt mener er hovedproblemet på området.

Åpen tilsidesettelse av partidisiplinen finnes det også noen eksempler på (også i andre distrikt enn Oslo ,som "Forbanna 71" bruker eks. fra i aug-TF)

b) Samtidig som det har vært en utvikling av trekk som undergraver partinormene , så har det også vært strømninger i partiet som styrker partinormene.

I distrikt hvor utglidinga har kommet langt ,så reises det kamp mot det. En forutsetning for å snu utviklinga er jo at problema "kommer på bordet" og blir "stempla" som problem; at det blir reist linjekamp rundt dem .

Distrikt hvor utglidinga er mindre framtreddene skiller seg også endel fra hverandre. Noen steder er det slik at det er en bevegelse i retning av å forbedre/høyne partinormene; øke innsatsviljen for partiet og bedre handtering av partidisiplinen. Tiltak for å styrke partiorganisasjonen på ulike vis blir tatt. Andre steder må stille seg spørsmålet om de står i fare for å gå inn i en "utglidingsbevegelse", fordi begynnende problemer i forbindelse med partinormene ikke blir betrakta som noe problem. Her er det viktig at disse kan trekke lærdom av det som har skjedd andre steder.

HVILKE TILTAK NÅ ?

Utifra de ulike utgangspunkta , så sier det seg at arbeidet for å styrke partinormene må ta ulik plass og former i forskjellige distrikt. Noen fellestrekk finnes imidlertid, og derfor blir enkelte tiltak kjørt ut på landsbasis:

For det første: Bruke vedtektsdiskusjonen også til dette formålet. Spørsmål 3 i diskusjonsopplegget (se Tf for febr-83) tar opp krava til medlemsskap , § 1 i vedtektene. Det er meningen at denne diskusjonen ikke bare skal dreie seg om en mener krava er rette- eller gale- men også hvordan de oppfylles idag i partilaget.

For det andre vil arbeidet med å få slutt på forholdet med ikke-betalende medlemmer fortsette i de fleste distrikt.

MEDLEMSDISKUSJON OM PARTIMEDLEMSSKAP ?

I Oslo har DS, på bakgrunn av et nylig fatta årsmøtevedtak, gått inn for at det snarlig skal avvikles avdelingsmøter der hver og en blir bedt om å ta stilling til sitt medlemsskap.

Vi gjengir her vedtaket fra Oslo i sin helhet:

" DISKUSJON OM PARTIMEDLEMSKAP

1. I samsvar med vedtak fatta på Distriktsmøtet, pålegger DS alle lag et obligatorisk partilagsmøte der hvert enkelt partimedlem må konkludere sitt medlemskap i partiet.

2. Partilagsmøtet holdes i løpet av februar. Alle lagsstyrer skal rapportere til DS om utfallet av denne diskusjonen. Frist før påske.

3. Formålet med denne diskusjonen er å få slutt på tilstanden i Oslo-partiet med papirmedlemskap. Kriteriene for partimedlemskap er slått fast i vedtektenes § 1: »enhver arbeider, ethvert arbeidende menneske og enhver annen revolusjonær i Norge som godtar AKP(m-l)s program og vedtekter, arbeider aktivt i en grunnorganisasjon, utfører AKP(m-l)s beslutninger, underordner seg partidisiplinen og betaler medlemskontingenten, kan bli medlem av AKP(m-l). Medlem bør helst ha fylt 18 år.»

4. DS vil understreke at formålet med denne diskusjonen er å overbevise så mange som mulig at de fortsatt bør være med i partiet og at kriteriene for medlemskap ligger i om en godtar § 1 eller ikke. Formålet med denne diskusjonen er ikke å tvinge kamerater som står for divergerende oppfatninger ut av partiet. Det må gjøres klinkende klart at i et parti som vårt er det både riktig og naturlig at det eksisterer forskjellige oppfatninger i mange spørsmål.

5. Folk som etter diskusjon ikke er villig til å oppgi passiviteten sin, skal oppfordres til å gå ut av partiet. (Jfr. vedtektenes § 4: »Partimedlemmer som blir politisk sløve og passive, og ikke lenger viser interesse for å arbeide i AKP(m-l) til tross for at partiet har forsøkt å hjelpe dem til det, bør overtales til å gå ut av partiet og eventuelt fortsette å støtte partiet som sympatisører».) Folk som etter diskusjon sier at de ikke vil

være med i partiet lenger eller ikke er villig til å ordne kontingenten sin, skal laget vedta å stryke som medlem. (Jfr. vedtektenes § 4: »Medlemmer skal reknes som utmeldt dersom de erklærer at de ikke lenger vil være medlem eller ikke betaler kontingent på tross av oppfordring.»)

6. Er partilagsmedlemmer forhindra fra å stille på lagsmøter, eller ikke møter av andre grunner, må lagsstyret sørge for at denne diskusjonen tas separat med slike medlemmer.

7. Kamerater som i denne diskusjonen føler seg urettferdig behandla, eller har andre ting å klage på, må snarest mulig rapportere dette inn for DS.

8. For å forberede denne partidiskusjonen lages det formannskonferanser i hele Oslo-partiet.

Når vi presenterer Oslo sitt opplegg, så er det ikke fordi vi mener at dette skal brukes som lest i distrikta ellers. Tvert om er det vel heller vår oppfatning at situasjonen de fleste stedene ikke er slik at den gjør det nødvendig med et slikt omfattende opplegg.

STYRKE PARTINORMENE GJENNOM SOSIALISMEDISKUSJONEN ?

Når vi sier at flertallet av distrikta ikke bør "etterape" Oslo sitt opplegg, så vil vi samtidig polemisere mot en tendens som ligger på lur: Å gjøre oppstrammainga av partinormene til et bi-produkt av den store diskusjonen i partiet om strategien for sosialismen. Å slå seg til ro og si at vi ikke kan vente noe stort bedre, så lenge det er så mye usikkerhet omkring strategiske spørsmål.

Sjòlsagt har f.eks. sosialismediskusjonen innflytelse på entusiasmen til kameratene, og det blir også reist forslag om andre partinormer i den, men vi kommer ikke utenom at det trengs særegne tiltak på normene. Partioppgavene, inkludert sosialismediskusjonen, er avhengig av at de foregår i en organisasjon. Partinormene bestemmer karakteren til denne organisasjonen. Lar vi normene, og dermed organisasjonen, forfalle, så kan vi på sikt se langt etter skikkelige resultater på de områdene vi jobber med.

Det vi vil fram til er at vi tror at det i alle distrikt, og i de aller fleste lag, er på sin plass med en skjerping av den politiske og ideologiske kampen rundt partinormene i dag. Hvor omfattende og hvilke metoder som skal tas i bruk må tilpasses de lokale forholda.

Dette ønsker vi synspunkter på , i form av innlegg til "Organisator'n" ,eller TF. Erfaringer som vi ikke har vært rundt og "snappa opp" vil vi også gjerne få høre om.

Sverre og Bjarne

HVORFOR NORMUTGLIDNING ?

Dette gir seg ikke ut for å være en allsidig og gjennomtenkt analyse rundt spørsmålet stilt i overskrifta. Det er snarere noen påstander som jeg slenger ut for å dra igang en diskusjon.

Vi har starta arbeidet med å stramme opp partinormene på endel områder hvor det er åpenbare feil. Men , som det blir sagt i artikkelen foran, så trengs det å skjerpe den politiske og ideologiske kampen rundt normene for å få gjort dette arbeidet grundig. Denne "fighten" må også omfatte analyse av årsakene til utviklinga for å kunne ta "ondet ved rota". Derfor disse påstandene:

1) MATERIELLE OG / ELLER POLITISKE VEKSTVILKÅR

Det er et par saker jeg vil kalle "materielle og/eller politiske vekstvilkår" for framveksten av normutgliding. Den ene er "tillitskrisa" og den andre "endringene i den sosiale statusen til medlemsmassen".

Kort til tillitskrisa:

Den var (jeg påstår altså at den er over, at det idag ikke er rett å si at det er en tillitskrise ,men heller en viss skepsis i deler av partiet til ledelsen. Enkelte har sjølsagt fortsatt sterk mistillit) retta mot den bestemte partiledelsen , ikke i utgangspunktet til partiledelser som sådan. Men denne politiske tilstanden la også grunnlag for framvekst av mer prinsipiell kritikk av partimodellen og dermed for hva slags normer som skal gjelde i partiet.

Den prinsipielle kritikken av partinormene og den konkrete kritikken av den bestemte partiledelsen har til tider vært vanskelig å få skilt fra hverandre. Slik sett mener jeg at tillitskrisa har vært

et politisk vekstvilkår for angrep på normene. Forsvar for normene har tildels blitt møtt med skepsis , fordi det har vært mistanke om at den "egentlige" grunnen bak har vært "egenforsvare" fra partiledelsens side. Kanskje har dette ført til at partiledelsen har vært for forsiktige i å slåss for partinormene også ??

Det som det er viktig å konsentrere om nå, er sjølsagt den prinsipielle kritikken av partinormene , den som angår hva slags parti skal vi ha. Jeg kommer tilbake til dette nedenfor.

Den andre faktoren; endringa i den sosiale statusen:

Gjennomsnittsalderen i partiet har steget jevnt og trutt. Flesteparten er familiesert og med ansvar for unger. Mange har også viktige funksjoner i samfunnslivet, både i andre politiske fora (fagforeninger, interesseorg. o.l.) og gjennom jobben de har, og i lokalmiljøet.

En ting er at denne utviklinga setter begrensninger på visse typer aktivitet, som først og fremst har med aktivistarbeid å gjøre. Men , kanskje viktigere, så legger det et grunnlag for å komme i motsetningsforhold til partiet. En får andre "plattformer" å stå på , det drar i retning individualisering /større vekt på oppgaver utafor partiet.

Dette er ingen moralisering over denne utviklinga. Dette har vært en utvikling som måtte komme , tildels har vi jo bevisst gått inn for den (eks. erobringa av verv i fagbev.). Men, jeg tror vi har vært for lite våken overfor denne utviklinga, ikke satt oss skikkelig inn i hvilke konsekvenser den kunne få. Tildels har den "gått av seg sjøl" , og vi har ikke drøfta skikkelig hvilke konsekvenser det skulle få for arbeidsstil og forholdet individ-kollektiv i partiet. Dermed så har dette lagt grunnlag for en spontan utgliding av normene , istedet for en bevisst tillemping og ideologisk fight mot farer som denne utviklinga unektelig legger grunnlag for.

2) ULIKT SYN PÅ HVA SLAGS PARTI VI SKAL HA.

Det jeg har tatt opp foran er faktorer som er med å forklarer hva slags ideer og syn som dukker opp. Flere av de syna som har trengt seg fram de siste åra står, etter min mening, for en endring i synet på hva slags parti vi skal være. De fleste av disse får betydning for oppfatninga og praktiseringa av partinormene. Jeg vil ta opp noen av disse ,som jeg er uenige i og vil slåss imot:

Nedvurdering av behovet for enhet.

"Av-albaniseringa" i partiet , oppgjør med tendenser til å skulle ha monolittisk enhet , var en riktig og nødvendig prosess. Det å skjønne at motsigelser i seg sjøl ikke er en "farlig" ting, men naturlig og grunnlaget for å komme videre, er bedre forstått av partiet i dag. Det er bra. Men ,som en bi-tendens, vil jeg påstå det fins syn av typen: "Uenigheter er bra, det er ikke så mye å bry seg om. Det viser at det er "takhøyde" i partiet". Jeg er uenig i en slik holdning til uenigheter. Jeg mener det er et mål å komme fram til størst mulig enhet , at vi stadig må slåss for å oppnå dette, etter formelen "enhet-kamp-enhet". (Det vil stadig dukke opp nye uenigheter, så vi behøver ikke være redd for at ei slik holdning fører fram til monolittisk enhet!)

At det fins uenigheter som det vil ta tid å løse, som må "modnes" og som vi underveis må "leve med", er sjølsagt. Og, at det er områder som det ikke er rett å ha partilinje på ,er også sjølsagt. Men, dette endrer ikke på det jeg peker på.

Den feilaktige holdninga til enhet jeg polemiserer mot her, slår ut i slapp politisk og ideologisk kamp. Det fins mye uenighet i partiet i dag ,men allikevel er det slik i mange distriktparti at den politiske og ideologiske kampen blir oppsummert å ligge nede. Jeg mener noe av grunnen ligger i det jeg har tatt opp her.

Nedvurdering av behovet for ledelse.

Det har foregått en sunn oppbygging av større sjølstendighet på distrikts- og lavere plan i partiet. Men også her mener jeg det fins en bi-tendens, i retning "lokalisme" og individualisme. "Lokalismen" er kanskje på retrett nå ,men individualismen tror jeg ikke er stoppa sin frammarsj. Jeg bygger dette på at det er endel eksempler på partikamerater som ikke retter seg etter det som lag og andre partiorgan bestemmer, men går etter sitt eget hode når egne standpunkt kommer i motsetning til partiets. (Dette gjelder ikke bare de "kjente" eksemplene fra 1.mai i fjor o.l.). Slikt er uttrykk for tenkning a la "enkelpersonene har rett, partilaget, DS evt SK e.l. har ikke greie på dette" ,eller satt på spissen: "minoriteten har alltid rett". Sjølsagt kan det i visse tilfelle vise seg at enkelpersonen hadde rett og partiorganet tok feil ,men det er ikke det saka dreier seg om. Det overordna spørsmålet er om enkelpersonene trenger partiets ledelse - og om klassen trenger et parti i ledelsen.

Legalisme

Jeg rekker ikke å ta det skikkelig opp her nå , men bare for å ha brakt det inn i diskusjonen : Det er ,etter mitt syn, undeer utvikling syn som vil kunne gjøre partiet legalistisk. Partiet jobber bra med mange ting, og det er vilje til å gjøre det enda bedre. I endel tilfeller syns jeg at "bremseklossen", som sikkerheten desverre må bli for mange oppgaver, har lett for å bli oversett. Resultatene vi oppnår nå ,kan da vise seg å bli kostbare på lengre sikt. For å sette det på spissen: Er vi et valgkampparti, et parti for dagskampen ,eller er vi først og fremst et parti som skal lede folkekrig og revolusjon ?

Jeg mener ikke enten eller , og at vi ikke skal utnytte de legale forholda vi idag lever under , men hva skal være overordna ?

Håper jeg har provosert noen til å ta penna fatt. Som dere er klar over, så er jo dette bladet for mye prega av innlegg fra redaksjonen og kamerater der.

Bjarne

